राष्ट्रकता, खी.(राण्या सर्वेषेय बक्ता स्रविता।) पिष्टराजिकाद्धिलवयासिसितस्याकाव्-खखादि। रायता इति भाषा। यथा,--"संचुर्ण्य निचिपत्तके स्टं जीरक इन् च। सवयानात्र वटकान् सकलानपि सञ्जयेत् ॥ शुक्रवास्त्र वटको बवासर्रोचनो गुव:। विबन्धक्रहिदाष्टी च स्रीयाताः पवनापष्टः। राज्यत्तयातिरोचित्वा पाचन्या तांसु भचयेत्॥" इति भावप्रकाशे सताववर्गः ।

रचार्षं, क्री, (राच्यस चड़म्।) राष्यस्रोपाय:। तत्वर्थायः। प्रकृतिः २। तत्त् चारुविधं यथा। सामी १ खमाताः २ सुद्धत् ३ कोषः 8 राष्ट्रम् ५ दुर्गम् ६ वतम् ६ पौराणां श्रेण-यस -। इसमर:।२। -।१ -॥ "खान्या-इय: अप्र पुरस्थानीकश्रेवयस्य राज्याक्रपद-प्रक्रतिपद्वाचाः। राज्यं सप्ताङ्गम्। कस्य-चिक्तते खराङ्गचेख्भयमेव द्शितम्। यदुक्तं कामन्दकीय।

'खान्यमात्रका राष्ट्रका दुर्ग कोषी वर्त सन्तत्। परखरोपकारीदं सप्ताङ्गं राज्यस्थते ॥ पौरस्रोत्या सञ्चाराङ्गमपि राज्यं प्रकीर्तित-मिति। खान्यादयः सप्त परसारोपकारितात् राष्यस सङ्गान उपाया: साधनानि राष्या-क्वानि प्रकृष्टं कुर्व्यान्त राज्यम्। प्रकृतयः सहीः कभाव इत्युक्ते: क्तिः प्रकृतिः व्याम्। स्नामी राजा। अमालो सन्ती। सुद्धानम्। खर्णाद-भाव्हाजारं कोय:। राषं जनपद्वती भूमि:। पर्वतादिदुर्गमं पुरं दुर्गम्। वत्तं सेन्यम्। पौर-खेगीय इसे सिंहे पुनर्व चर्न प्राधाना खाप-नार्थम्।" इति भरतः ॥ अ ॥ अपि च। "बान्यमात्रो जनपदी दुर्ग एक साथैव च। कोशे सित्रच धनीत सप्तालं राष्यस्थते । द्याष्ट्रसापि राष्ट्रस्य मूलं खामी प्रकी-

र्भित:। तक्ष्वतात्तथाङ्गानी राजा रखाः प्रयत्ततः ॥ वङ्करचा कर्तवा तथा तेन प्रवत्तः। खड़िश्वी यस्तर्थेकस्य दोष्टमाचरतेश्वरधी:। वयसाख तु कर्तवः शीवमेव मही चिता ।"

इति सात्वि १६१ अधाय: ॥ रादि:, खी, (राटवति परसारमाक्राययसभिति। रट + बिच् + दन्।) युह्म्। इति हैमचन्द्रः। ३। १६२ । (राटयतीति । रट भाषवी + खार्थ बिच् + दन्।) भरारिपची। दखमरः। १।

्राड़िः, खी, ग्रारिपची । इत्यमरः । २।५।२५॥ दाएकः, पुं, खनामखातदेशः। यथा,-

"प्राचा मागधग्रोणी च वारेन्द्रीगी इराएका: ।" इति च्योतिषतत्त्वम् ॥

दाएा, खी, खचा:। श्रीमा। इति मेदिनी। ऐ,इ। पुरीविशेषः । यथा ।

"गौड़ं राष्ट्रमत्तमं विषयमा तत्रापि राष्ट्रा

भूरिबेडिकनामधाम परमं तजीतमी नः

इत्यादि प्रबोधचन्द्रोदये इन्भवाक्यम् ॥ राष्ट्रीय:, चि, (राष्ट्री निवासी रख। राष्ट्र+ "वहाच्छ:।" धारा११8। इति छ:।) राष्-

देशोइन:। यथा,--

"अयगंशास्यमानं दुरूष्टमिति गोचते। राष्ट्रीयश्रीनिवासीतां तन्मानं स्पूलतीश्च तु ॥" इति मलमासतत्त्वम् ॥

राचं, क्षी, ज्ञानम्। यथा,-"राचच ज्ञानवचनं ज्ञानं पचविष्ठं स्मृतम्। तेनेदं पचराजच प्रवदन्ति मनीधिया: " इति नार्द्यचराचे प्रथमराचे १ खधाय: ।

(रामि:। यथा, महाभारते। १३ ।१३६।११। "चेत्रप्रतिग्रहे चैव ग्रहस्तकयोक्तथा। नी वि रात्राय्यपोषिता तेन पापाडि सचते ॥") राचकं, क्री, (राचं ज्ञानं तेन कायतीति। के + कः।) पच्चराचम्। इति मेदिनी। के, १४६ ॥ राचक:, पुं, एकवर्षे वेध्यायहवासी। इति मेदिनी। के, १४६॥

राचि:, की, राति ददाति कमिभ्योश्वसरं निदादि-सुखंवा। रादाने + "राग्रादिभ्यां चिष्।" उगा॰ १।६०। इति चिप्।) इरिदा।

(यथा, सुश्रुते चिकितियतस्थाने ६ चाधाये । "साचा कुछ सर्वपा: श्रीनिकेतं

राजियों च कम देख बीजम्। ललेक्सं तच पिष्टः प्रवेपी इद्रयुक्ती म्हलकाडीणयुक्त: ")

एतद्दीपाविक्तन-स्रथंकिर्यानविक्त्रकाल:। राति इति भाषा। तलायाय:। प्राचंरी ९ निशा ३ निशीचिनी 8 त्रियामा ५ चगदा ६ चपा अ विभावरी प तमस्तिनी ध रजनी १० यामिनी ११ तमी ११। इत्यमर: ११।८।८॥ खामा १३ घोरा १४ यान्या १५ तुङ्गीतर् भक्तम् र० शीवा १८ वासतेयी १६ तमा २० चमा २१ भ्रताची २२ चिवनी १३ निभ्रिया २३ चक्रमेदिनी २५ भार्वरी २६ भ्रया २० वासुरा २८ निवहरी २६। इति अव्दर्बा-वसी । वस्ति: ३० वायुरोधा ३१ विश्रीय: ३२ निट् ३३। इति चटाधरः॥ यामवती इ तारा ३५ भूषा ३६ च्योतिश्वती ३० तार-किसी ३० काली ३८ कलापिनी ६०। इति राजनिर्धेतः । 🛊 । तस्याः कार्यां यथा,--"यदा दिच्च च अष्टासु मेरोभूगोलको द्वा। क्या भवेतदा राचि: स्याच तिहरहादिनम्॥" इति विद्वपुराग्री गणभेदी नामाध्याय: ॥॥॥

पिष्टदेवानां राजियंथा,--"मासेन च नरामाच पित्रमां तदहनिम्म। क्रमापचे दिनं प्रोक्तं शुक्ते राजिः प्रकीर्तिता ॥ वसरिय नरामाच देवानाच दिवानिश्रम्। उत्तरायकी दिनं प्रोत्तं राजिस द्विकायने ॥" इति अधावैवर्ते प्रकृतिखक प्र व्यथायः । अय राजिलत्यम्। सहतिः। "पूर्वाइति इतं कर्मे न इतं तत् प्रमादत:। राजेस्त प्रहरं यावत् तत् कर्मयं यथोक्तवत् । हिवोहितानि कक्नां वि प्रमादात् पतितानि

श्चिया: प्रथमे यामे तानि कुर्याहतन्त्रत: " इति रक्षाकरः ॥

याज्ञवल्क्याङ्गरसी। "उपाख पश्चिमां सन्धां हुलायों सातुपाख च। स्ती: परिवती सुक्रा नाति हमीरच संविधीत्। अधिहोमोपासने साधिपरे। उपास चेति चकारो वैश्वदेवादिकं समुखिनीति। संविधीत् खपेत्। तथा च विद्यापुरासम्। "पुन: पाकसुपादाय सायमध्यवनीपते। वैश्वदेवनिसत्तं वे पत्रा साहें वितं हरेत्॥ चितिथिचागतं तत्र खग्रामा पूजियेर्नुधः। हिवातिथी तु विसुखे गते यत् पातकं भवेत्। तदेवारगुणं पुंसां खर्थों है विसुखे गते ।"

खर्यों दे बतां गते खर्ये। तथा,--"क्रतपादादिग्रीचलु सक्रा सायं तती गृष्टी। गच्छेदस्पटितां प्रयामित दारमधीं वृष ॥" भोजने वायमिति वाहेपहरपरं प्रामुक्तात् । अय राची प्रयनविधि:। सति सर्थे प्रया च व पातनीया सा च स्योदियात् पूर्वसत्तीलनीया । तथा च स्हिति:।

"भास्तराइष्यामान निलाधियनिलानि च। क्र्यावसोकिदीपानि सच्या विक्सानि भाजनम्। वास:।

"शुची देशे विविक्ते च गोमयेनीपवेषिते। प्रागुरक्षवने चैव संविधेन सहा बुध: । सङ्गल्यं पूर्वोकुमाच प्रार:स्थाने विधाय च। विदिकेगांक है से मही रचां जला खपेतत: ।"

"खरहे पाक्षिराः भेते सायुवे द्विवाभिराः। प्रवासिताः प्रवासे तु न कदाचितुदक्षिदाः ।" मार्के खेयपुराखे।

"प्राविश्वार: प्रथने विद्यात् घनमायुच दिवा । पश्चिमे प्रवलां चिन्तां चानिं व्ह तथोत्तरे।"

"नमस्नवाययं विष्णुं समाधिसां खपेतिषि ।" मार्बेडिय:।

"ज्युन्यालये अस्थाने च एकरचे चतुंबाचे। महादेवगृहे चापि श्वरालीष्प्रांश्व । घात्रगोविप्रदेवानां गुरूणाच तयोपरि ! न चापि भयश्यने नाश्ची नाश्चि: खयम् । नाईवासा न नयस नोत्तरापरमस्तकः। नाकाप्री सर्वमून्ये च न च चैताहमे तथा ।" खपेदिति ग्रेष: । ॥ अथ राची दारोप-ग्रमनविधि:। याज्ञवस्काः।

"बोड्यार्नियाः की गांतास युग्मास संविधेत्। ब्रह्मचार्थेव पर्वस्यादा खतससु वर्ज्येत्।" खीवां बोइम्रानिम् ऋतुर्येभीधानयोग्यकालः ।